Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26177
Copyright: Admont, Benediktinerstift

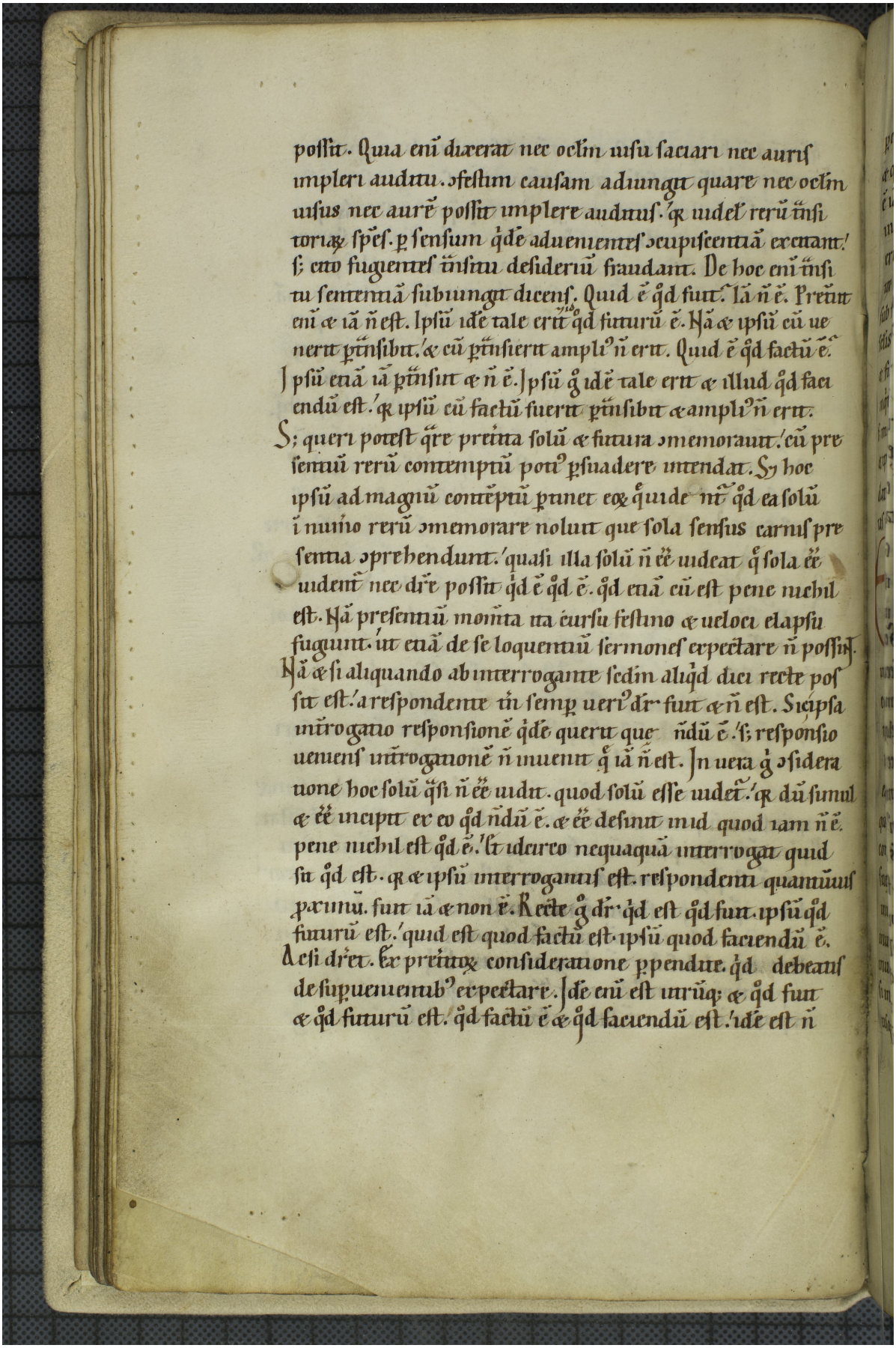

possit. Qua enī dixerat nec olim usu saciari nec auris
impleri audītu. ꝺfestim causam adiungit quare nec olim
usus nec aurē possit implere audītus. ‘ꝙ uidel rerū īnsi
toriꝫ ſpēs. p sensum q̄dē aduenientis ꝺcupiscentiā excitant.’
s; cito fugientis īnstītu desiderīū fraudant. De hoc enī īnsti
tu sententiā subiungit dicens. Quid ē q̄d fuit. Iā nō ē. Præter
enī ꝙ iā nō est. Ipsū idē tale erit q̄d futurū ē. Hā ꝙ ipsū cū ue
nerit p̄ītsibit. ‘ꝙ cū p̄ītsierit amplī nō erit. Quid ē q̄d factū ē.
Ipsū etiā iā p̄ītsit ꝙ nō ē. Ipsū g̑ idē tale erit ꝙ illud q̄d faci
endū est. ‘ꝙ ipsū cū factū fuerit p̄ītsibit ꝙ amplī nō erit.
S; queri potest q̄re p̄ītta solū ꝙ futura ꝺmemorauit. ‘cū pre
sentiū rerū contemptū potī p̄suadere intendat. Sꝫ hoc
ipsū ad magnū contēptū ꝑtinet ex q̄ude nī q̄d ea solū
i nullo rerū ꝺmemorare noluit que sola sensus carnis pre
sentia ꝺprehendunt. ‘quasi illa solū nō ēē uideat q̄ sola ēē
uidentī nec dīre possit q̄d ē q̄d ē. q̄d etiā cū est pene nichil
est. Hā presentiū momenta ita cursu festino ꝙ ueloci elapsu
fugiunt. ‘ut etiā de se loquentiū sermones expectare nō possit.
Hā ꝙ si aliquando ab interrogante sedīm aliq̄d dici recte pos
sit est. ‘a respondente tū semp ueri dīr fuit ꝙ nō est. Sic ipsa
interrogatio responsionē q̄dē querit que nōdū ē. ‘s; responsio
ueniens interrogationē nō inuenit q̄ iā nō est. In uera g̑ ꝺsidera
tione hoc solū q̄si nō ēē uidit. quod solū esse uidet. ‘ꝙ dū simul
ꝙ ēē incipit ex eo q̄d nōdū ē. ꝙ ēē desinit mid quod iam nō ē.
pene nichil est q̄d ē. ‘Et ideirco nequaquā interrogat quid
sit q̄d est. ꝙ ꝙ ipsū interrogamus est. respondemꝰ quamūus
paruū. fuit iā ꝙ non ē. Recte g̑ dīr q̄d est q̄d fuit. ipsū q̄d
futurū est. ‘quid est quod factū est. ipsū quod faciendū ē.
Desi dīret. Ex prētitꝫ consideratione ꝑpendit. q̄d debeamus
de supuenientib⁹ expectare. Idē enī est utrūq; ꝙ q̄d fuit
ꝙ q̄d futurū est. q̄d factū ē ꝙ q̄d faciendū est. ‘idē est nō